

Duh u kojem mislimo

Novi način razmišljanja

“Među ovima smo nekad i mi svi živjeli u svojim tjelesnim požudama, vršeći prohtjeve tijela i svog SAMOVOLJNOG MIŠLJENJA i bili od naravi djeca srdžbe, kao i svi ostali.”
(Efežanima 2:3)

Duhovna smrt koja je nastupila kao posljedica grijeha imala je razoran učinak na cijelu ljudsku osobnost. Sotonin naum uništenja ljudskog roda obuhvaćao je i duševnu dimenziju. Sve do pada u grijeh prvi ljudi imali su ispravan način razmišljanja. On se ovako opisuje; razmišljanje u skladu s istinom Božjom riječi. Adam i Eva čuli su Božju uputu da smiju jesti sa svakog stabla u vrtu, osim s drva spoznaje dobra i zla. Nedvosmisleno im je objavljeno da će umrijeti u onaj dan kad pojedju njegov plod (Postanak 2:16).

Upravo je način razmišljanja bio prva meta koju je sotona naciľjao i uspješno pogodio. Bog je prvim ljudima rekao: “Nemojte jesti, umrijet ćete!” Zatim je došao sotona i rekao im: “*Ne, nećete umrijeti! Nego zna Bog: onog dana kad budete jeli s njega otvorit će vam se oči, i vi ćete biti kao bogovi, koji razlučuju dobro i zlo.*” (3:5) U tren oka Eva se našla pred izborom: zadržati ispravan način razmišljanja, ili početi razmatrati mogućnost koju joj je sotona ponudio. Nažalost, Eva je popustila “*i vidjela da je stablo dobro za jelo, zamamljivo za oči, a poželjno za mudrost, ubrala je njegov plod i pojela ga*”. (6) Potomci nasljeđuju osobine svojih predaka. Adam i Eva grijehom su navukli na sebe i svoje potomke krivi način razmišljanja, neusklađen i nespojiv s Božjim karakterom i mislima.

Pavao podsjeća novorođene kršćane na činjenicu “*da su i oni živjeli u svojim tjelesnim požudama, izvršavajući prohtjeve tijela i svog samovoljnog mišljenja i bili od*

naravi djeca srdžbe kao i svi ostali”. (Efežanima 2:3) Vidimo da je samovoljno mišljenje svrstano u skupinu s tjelesnim požudama, prohtjevima tijela i srdžbom. U drugom stihu istog poglavlja apostol kaže, da ljudima koji žive u ropstvu navedenih sila vlada “*Eon ovog svijeta, gospodar zračnog kraljevstva, duh koji je sada na djelu među nevjernicima*”. Koliku opasnost krije krivi način razmišljanja otkrivamo u Poslanici Kološanima: “*I vas koji ste nekad bili otuđeni i koji ste postali neprijatelji svojim mišljenjem i zlim djelima, sada je Bog izmirio u svom smrtnom tijelu ...*” (1:21,22)

Krivi način razmišljanja svrstava ljude u skupinu Božjih neprijatelja, jednako kao i počinjenje zlih djela.

Cilj novog rođenja nije samo spašavanje našeg nutarnjeg čovjeka iz stanja duhovne smrti. To je prvi korak, ali nikako ne bi smio biti i zadnji. Spasenje u Kristu obuhvaća i duševnu dimenziju. Moramo razumjeti da duša nije neprijatelj našeg duha, ili najblaže rečeno, dosadno smetalo koje ometa duhovni život. Ljudi kažu: “Odbacit ću utjecaj duše i živjeti duhovno!” Svakako, pozvani smo biti duhovni ljudi u Kristu. Međutim, to nikako ne znači da dušu trebamo omalovažiti, zanemariti, prigušiti ili odbaciti. Naprotiv, ona igra važnu pomoćnu ulogu u ostvarenju duhovnosti i zato moramo imati ispravno razumijevanje ovog važnog predmeta.

Novo rođenje mijenja duhovnu silu koja upravlja ljudskim životom. Kao što sotona kroz grešnu prirodu porobljava čovjeka da izvršava njegovu volju, tako i Krist kroz duhovno oživljavanje nutarnjeg čovjeka okreće život u smjeru ispunjenja Božje volje. Iako je naš duh oživljen, duša je zadržala misaone obrasce i navike koje su karakterizirale naš stari život. Upravo smo njih pozvani mijenjati, zato što mogu postati stalna kočnica našem uspješnom duhovnom razvoju, upoznavanju Božje volje i njezinom

uspješnom provođenju. Pavao nas poziva "da se preoblikujemo obnovom svog uma da možemo shvatiti što je Božja volja, što je dobro, ugodno i savršeno". (Rimljanima 12:2) Otkrivenje Božje volje nije povezano isključivo s nutarnjim čovjekom. Um također igra ulogu. Iako ne postoji sukob duha i duše, stari (grešni) obrasci ratuju s htijenjem novog čovjeka da izvršava Božju volju. Vladavina grešne prirode ukorijenila je poput korova krivi način razmišljanja u našoj duši. On mora biti počupan! Zato je potrebno primijeniti metodu obrnutog postupka. Novi način razmišljanja treba istisnuti stari. To je područje najžešćeg sukoba u kršćanskom životu.

Obnovljen um razmišlja na Kristov način,
a neobnovljen protiv Njega.

Duh je dio ljudske osobnosti kojem je namijenjena uloga predvodnika. Krist može vladati ljudskim životom isključivo kroz nutarnjeg čovjeka. Usporedimo li ljudski duh s električnom energijom, onda je duša provodnik, a tijelo alat ili sredstvo duha u izvršenju Božje volje. Ovo je primjer kako to djeluje. Duh vjere je u našem srcu. On oblikuje riječi koje izlaze na naša usta u cilju izvršenja Božje volje. Tijelo se također pokreće u tom smjeru. Ruke pomazane silom Svetog Duha postaju sredstvo za ozdravljanje bolesnika (Marko 16:18). Općenito, svi naši udovi trebaju postati oružje pravednosti u službi Bogu (Rimljanima 6:13). Obnova uma može biti izvršena isključivo Božjom riječi. Jakov kaže "da ponizno prihvatimo u nas usađenu Riječ koja može spasiti naše duše". (1:21) Ako je Isusovo djelovanje u vjeri za vrijeme zemaljske službe uvijek bilo usklađeno s objavom Božje riječi, onda je samo po sebi razumljivo da naše razmišljanje također uvijek mora biti prilagođeno tom nepromjenjivom standardu. U Prvoj Ivanovoj poslanici to je ovako opisano: "... jer, kakav je on, takvi smo i mi u ovom svijetu." (4:17)

Biblijsko obraćenje

"Obratite se i vjerujte u Radosnu vijest!"
(Marko 1:15)

Ljudi koji su slušali Petrovo propovijedanje na dan Pentekosta bili su duboko osvjedočeni o grijehu i upitali su ga: "Braćo, što da činimo?" (Djela 2:37) On im nije rekao: "Dođite u našu Crkvu!", nego: "Obratite se ...". (38) Religija je isпустиła prvi dio Petrove poruke (obraćenje) i zato danas u svijetu postoji puno deklariranih vjernika, ali neobraćenih. Oni ispovijedaju vjeru u Krista, izvana su pobožni, iako mnoga njihova djela nisu usklađena s onim što ispovijedaju. Razlog? Način razmišljanja im nije obraćen, a to je neophodno u Božjem kraljevstvu. Grčka riječ *metanoeo* koja je prevedena kao obraćenje znači: pokajati se, imati grižnju savjesti, ponovo razmisliti, promijeniti način života, razmišljanja i djelovanja, promijeniti srce, usmjeriti život u drugom pravcu. Kao što vidimo, promjena načina razmišljanja prilično je zastupljena u pojmovima koji objašnjavaju obraćenje. To nije slučajno.

Pogledajmo kako je način razmišljanja i djelovanja promijenjen kod Zakeja. On je bio starješina carinika i bogataš. Nastojao je vidjeti Isusa za vrijeme Njegovog prolaska kroz Jerihon. No, kako je bio niskog rasta nije ga mogao vidjeti zbog mnoštva naroda koje se tiskalo uz put. Dosjetio se popeti na divlju smokvu i Isus ga je primijetio. Evo što mu je rekao: "Zakeju, siđi brzo, danas ću se zadržati u tvojoj kući." (Luka 19:5) Zakej nije bio u skupini ljudi koji se predomišljaju i sumnjičavo kolebaju hoće li, ili neće pristupiti k Isusu kad ih pozove. U trenu je sišao s drveta i veselo ugostio Isusa. Religiozni ljudi vagali su svaku Isusovu riječ. Zarobljeni predrasudama, nikako nisu mogli shvatiti i prihvatiti Njegovo učenje. Za razliku od njih, javni grešnici brzo su prihvaćali Isusa i počeli ga slijediti.

Prisutnom narodu nije se svidio Isusov postupak. Svoj negativan stav izrazili su

riječima: “*Svratio se u kuću jednog grešnika!*” (7) Carinici nisu bili omiljeni među narodom. Smatrali su ih pomagačima rimske vlasti, a očito je da su se neki od njih bavili i nečasnim poslovima. Zakej je u njihovim očima bio grešnik i nije im bilo jasno zašto ga je Isus posjetio. Nisu znali da je On došao upravo zbog takvih ljudi (Luka 5:32). Isus je vidio čežnju Zakejevog srca koju nitko drugi nije vidio i prepoznao. Njegova želja da vidi Isusa izražena penjanjem na divlju smokvu simbolično je poručila: “Isuse, očajnički te želim upoznati! Znam da ne živim ispravno, oštetio sam i povrijedio mnoge ljude, ali susret s Tobom će me promijeniti!” Upravo se to i dogodilo! Dramatično Zakejevo obraćenje odigralo se u njegovoj kući u društvu s Isusom. Njegov način razmišljanja i djelovanja bio je trenutno promijenjen: “*Evo, polovicu svog imanjanja, Gospodine, dat ću siromasima. I ako sam nekoga u čemu prevario, vratit ću četverostruko.*” (8)

Kako razmišljati kao Krist?

“Naprotiv, duhovan čovjek sve prosuđuje, a sam ne podliježe ničijem sudu, jer: ‘Tko je upoznao Gospodinovu misao da ga može poučiti?’ Ali, mi Imamo KRISTOVU MISAO.”
(1. Korinćanima 2:16)

To je polazna točka. Mi ne pokušavamo dobiti Kristovu misao, ona je naša baština. Moramo je prisvojiti vjerom i razvijati. Kristov način razmišljanja uvijek je povezan s nutarnjim čovjekom. Ljudi neobnovljenog uma nisu usklađeni s novom duhovnom prirodom. Zato nas Pavao potiče “*da se iz dana u dan obnavljamo DUHOM U KOJEM MISLIMO i da se obučemo u NOVOG ČOVJEKA, STVORENOG NA BOŽJU SLIKU u istinskoj pravednosti i svetosti*”. (Efežanima 4:23) Izraz: “... iz dana u dan ...” ukazuje na to da je obnova uma dnevna i doživotna kršćanska zadaća. Otkrivenje Božje volje u Kristu uvjetovano je obnovom uma.

Razina korištenja Kristove misli
određuje razinu primanja
Božjih blagoslova i života po Duhu.

Sredstvo jačanja i razvijanja Kristove misli jest “*razmišljanje o knjizi Zakona danju i noću*”. (Jošua 1:8) Moramo ispravno shvatiti kontekst ovih riječi. To ne znači da se u životu nećemo baviti ničim drugim osim meditiranjem nad Božjom riječi. No, želimo li da preuzme naš način razmišljanja i postane temelj djelovanja, onda o njoj moramo razmišljati. Cilj je razmišljati u svakoj okolnosti isto kao Krist. Razlog otkriva drugi dio gore navedenog stiha: “... *kako bi vjerno držao sve što je u njoj zapisano.*” Jedan od najčešćih uzroka nevolja i nedovoljno postignutih vjerskih uspjeha jest premalo vremena uloženog u razmišljanje o Božjoj riječi. Ponekad kao da imamo vremena za sve drugo, osim za ono bitno. Bolesni ljudi trebaju razmišljati o biblijskim stihovima koji naučavaju ozdravljenje u Kristu, a ne o bolesti. To je lijek Božje riječi koji će nas ozdraviti. Želimo li jače razumijevanje i djelovanje Božje sile, onda o istini objavljenj u Pismu trebamo razmišljati do trenutka kad naš um postane usklađen s duhom.

Ljudske misli otvorene su utjecaju duhovnog svijeta. Dobra strana toga je da Sveti Duh kroz nutarnjeg čovjeka može uspostaviti Kristovu vlast u našim mislima i učiniti dušu pogodnim instrumentom izražavanja duhovnih sadržaja. Loša strana je da sotona također može utjecati na naš način razmišljanja. Ovdje odmah moramo naglasiti da to ne znači kako svaki njegov pokušaj završava i zauzimanjem misli. Utjecaj nije isto što i preuzimanje. Zauzimanje je uvjetovano prihvaćanjem sadržaja koji ulazi u misaoni tok. Isus je za vrijeme zemaljske službe u više navrata bio izložen demonskim pokušajima utjecanja na Njegov način razmišljanja. Međutim, u Isusovom slučaju neprijatelj nikada nije otišao dalje od pokušaja. Njegov um bio je savršeno usklađen s Božjom riječi.

Petrov slučaj dokazuje da neprijatelj može utjecati na naš um, čak i u trenucima primanja Božje objave. Isus je učenicima povjerio da se Njegova zemaljska služba bliži kraju. Njima se nije svidjelo ono što su čuli. To nije bio razvoj događaja koji su priželjkivali. U trenutku kad je Petar čuo Isusove riječi *“da će biti ubijen i uskrsnuti treći dan”* (Matej 16:21), u njegovom mentalnom sklopu iznenada se pojavio dušobrižnički izričaj, ali u negativnom kontekstu: *“Neka ti Bog bude milostiv, Gospodine! Bože sačuvaj! Tebi se takvo što ne smije dogoditi!”* (22) Isusov odgovor nije Petru dao naslutiti zahvalnost na toplim riječima brige za Njegov život i zaziva Božje milosti: *“Sotono, idi mi s očiju! Ti si za mene sablazan, jer tvoje misli nisu Božje, već ljudske.”* (23) Božja riječ pojave naziva pravim imenom. Sotona je ušetao u Petrov misaoni tok i utjecao na njega. Iako je riječi izgovorio Petar, misli koje su ušle u njegov misaoni tok bile su izvorno demonske. No, prihvaćanjem tih misli privremeno su postale i Petrove. Moramo razumjeti da je Petar pod sotoninim utjecajem počeo Isusa odvlačiti od glavnog cilja Njegove zemaljske službe - zastupničke smrti na križu i uskrsnuća od mrtvih. Možemo li u svjetlu ovog događaja smatrati da nije važno na koji način razmišljamo?

Kako je sotona uopće uspio ući u Petrov misaoni tok? Ne zaboravimo, utjecaj na misli ne znači nužno i zauzimanje. Neprijatelj nema stvarnu snagu za probijanje našeg misaonog sklopa. Nije imao ni u Petrovom slučaju. Kako je onda uspio u namjeri? Jednostavno, Isus je Petru govorio Božju riječ, ali on nije dovoljno brzo rekao: *“Amen!”* Razmislio je o Isusovim riječima, ali ne u skladu s biblijskim standardom. Ono što je čuo nije utjecalo na njegov um u smjeru da se složi s porukom. Sotona je čuo što mu Isus govori i počeo je u njegove misli slati poruke koje su bile u suprotnosti s Isusovim riječima. Te poruke mogle su doletjeti, ali i proletjeti njegovim umom. Međutim, on ih je zadržao i tako otvorio vrata kroz koja se sotona potihom ušuljao u

njegove misli i u trenu ih promijenio. Petar nije samo misaono pogriješio. Njegov jezik je također bio privremeno iskorišten za protivljenje objavljenoj Božjoj volji.

Svako misaono protivljenje objavljenoj istini Božje riječi široko otvara vrata uma demonskim silama, koje ga tako privremeno ili trajno zauzimaju. Ne zaboravimo, Petar je bio u društvu s Isusom kad se zbio ovaj događaj. No, je li to spriječilo sotonu u ostvarenju nauma? Petru nije pomogao status odabranog učenika, ili prethodno primanje važnog otkrivenja. Naš odnos s Isusom zasnovan je na duhovnom zakonu slušanja i izvršenja Božje riječi. Pri tom nije od presudnog značaja koliko smo jaki u vjeri i bliski s Gospodinom. Petar je bio Njegov voljeni učenik. Ali onog trenutka kad je na Isusov da rekao ne, odmah je pao pod sotonin zavodnički utjecaj. Isus je tada hitro i odlučno morao primijeniti oštru pedagošku duhovnu mjeru. One su ponekad neophodne! Rekao mu je *“da je sablazan za njega, zato što njegove misli nisu Božje, nego ljudske”*. (23) Ljudski, neobnovljeni način razmišljanja sablažnjava Boga i ne može mu ugoditi. Pedagogija duhovnog ukora bila je djelotvorna. Petar je brzo odbacio neprijateljsku misao i uskladio svoje razmišljanje s Kristovim.

Sadržaj misli određuje i utjecaj na njih. Zato Pavao naglašava kršćanima *“da sadržaj njihovih misli bude sve što je čestito, pravedno, nevino, ljubazno, na dobrom glasu, kreposno i hvale vrijedno”*. (Filipljanima 4:8) Primijenimo li metodu obrnutog postupka na Pavlovu uputu odmah će nam postati jasno kakvim sadržajem sotona uvijek pokušava ispuniti naše misli. Sadržaj koji se približava, ili već ulazi u naš misaoni tok, uvijek moramo propustiti kroz navedene filtre. Naša prva provjera mora biti: *“Što Božja riječ kaže o tome? Je li to u skladu s njom ili protiv?”* Lijeni um pasivno prima i sprema sadržaj. Novi ljudi u Kristu razvijaju misaonu disciplinu i ne dopuštaju neprijatelju da utječe na njihov um. Što ako ipak pokleknemo, prihvaćajući misao koja

nije Kristova i tako sagriješimo? Bez oklijevanja je odbacimo, pokajmo se, prihvatimo Božju misao i ojačajmo duhovnu obranu na misaonom području.

Pogledajmo većini ljudi dobro poznatu Isusovu izjavu: *“Ja sam put, istina i život. Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni.”* (Ivan 14:6) Ovo je omiljeni stih na kršćanskim traktatima čija poruka poziva ljude da se obrate od grijeha i prihvate Krista. Međutim, pitanje: *“Gospodine, ne znamo kamo ideš. Kako bismo mogli poznavati put?”* (5) nije postavio neki neupućeni prolaznik koji je samo načuo nešto o Isusu iz Nazareta. Bio je to Isusov učenik Toma koji je dokazao da prebivanje u Učiteljevoj neposrednoj blizini ne znači nužno i razumijevanje Njegovog duhovnog učenja. Pogledajmo značenje grčke riječi *hodos* koja je prevedena kao put: staza, cesta, način razmišljanja, odlučivanja ili osjećanja, uputa. Isus svrstava ispravan način razmišljanja u skupinu vrijednosti neophodno potrebnih za duhovni odnos s Nebeskim Ocem i život po vjeri.

Pavao kaže *“da su Božji sinovi svi oni koje vodi Božji Duh”*. (Rimljanima 8:14) Grčka riječ *ago* koja je prevedena kao vodi znači: upravljati čime, stvoriti mišljenje, utjecati na mišljenje, stupati, napredovati, zapovjediti. I ovdje možemo vidjeti važnost pravilnog načina razmišljanja. Vodstvo Duha u životu vjernika obuhvaća široku tematiku.

Svako učenje mora biti utemeljeno na slušanju i izvršenju Božje riječi i oblikovanju Kristovog načina razmišljanja u našem umu.

To su dva neophodna uvjeta za uspješan odnos s Bogom u Novom savezu.

Puno puta ljudi poistovjećuju vodstvo Duha sa spektakularnim, nadnaravnim objavama kroz vizije, proroštva snove, anđeoske posjete ili duhovne darove. Dakako, Bog i danas govori svojem narod na opisane biblijske načine. No, biti upućen od strane Duha ne znači nužno i biti vođen od Njega. Što nam vrijedi da na nebu vidimo

ekran na kojem piše: “Ovo je Božja volja za tebe!”, ne razumijemo li duhovnu poruku, ili nam um nije usklađen s otkrivenom istinom? Isus je za vrijeme zemaljske službe pokazao kako Božje dijete biva vođeno Božjim Duhom. On je poznavao Očevu volju, prilagođavao joj način razmišljanja i djelovao u skladu s njom. Slijedimo li vjerom ta tri koraka i mi ćemo biti Božji sinovi vođeni Duhom.

(Ovo je ulomak iz knjige Novi čovjek 2 koju možete pročitati na našoj stranici)